

цінностями, коли за мету визначаються досягнення цінностей духовних, а матеріальні вважаються засобом задля досягнення загальнонаціональної мети. Розуміння загальної природи глобальних соціокультурних змін, сутності трансформаційних процесів в системі цінностей своєчасне та актуальне для аналізу сучасного нам суспільства в цілому та тих процесів, що локалізуються в межах українських державних кордонів, у свідомості поліетнічного українського народу.

УДК 316.752.4 “712” (043.2)

Аршулик Т.В.

Національний авіаційний університет, Київ

НЕОФАШИЗМ У ХХІ СТОЛІТТЯ: МІФ ЧИ РЕАЛЬНІСТЬ?

У сучасному суспільстві відбуваються різні політичні процеси, що не завжди несуть позитивні результати для більшості населення країни. Постійна боротьба за владу, нестабільність економічної та політичної діяльності призводить до невдоволення народу, створення нових ідеологій. Яскравим прикладом являються течії з різноманітними варіантами відновлення певних елементів фашизму, які мають назву «неофашизм».

Сучасний світ є вкрай несправедливий. Західні країни за допомогою політичної діяльності мають можливість розпоряджатися світовими ресурсами, крім того вони стали своєрідним шаблоном норм культури: масове поширення іноземного продукту (продукти харчування, кіноіндустрія, матеріали виробництва тощо). Недивно, щоб не втратити національного ідентичності, з'являються неофашистські ідейно-політичні течії.

Причини виникнення неофашизму в державах суто суб'єктивні. До основних відносять: мовні проблеми (мова корінного населення стає все менш вживаною та мова «чужої» національності починає все більше домінувати); зміна балансу національного складу країни (коли в розвинених містах більшість населення являються представники «чужої» раси); неоднорідна економічна зайнятість (представники корінного населення не займають високі та середні посади, обмежуються пропозицією роботи) та інші.

Неофашизм – це термін, яким застосовують для позначення деяких організацій і рухів в ряді держав світу, які в політичному і ідейному відношенні являються наступниками фашистських організацій, розпущених після 2-ої світової війни. Неофашисти мають схильність до політичного екстремізму, використовують терористичні форми діяльності.

Неофашистська ідеологія дещо відсуває на задній план гітлерівську расистську думку, а говорить про білу людину взагалі та про «чистоту» нації. Наприклад, неофашисти США наполягають над «перевагою